

blemer. Man har virkelig været lodret uenig, og det er endt med at koste skatteborgerne 420 mio. kr., fordi beskæftigelsesministeren har glemt et enkelt ord i en lov, nemlig ordet efterløn. Derfor ser man sig ved førstkomende lejlighed ond på det ankenævns. Det er jo så historie, og det kan man jo ikke lave om på. Man kan jo ikke andet end tage det til efterretning – havde jeg nær sagt – og så betale regningen, hvilket ministeren også forsøger at gøre.

Men det, der er interessant, er jo de opgaver, som ankenævnet hidtil har løst. Jeg synes jo, at det er vigtigt i alle instanser – der kan blive truffet forkerte beslutninger, der kan blive administreret forkert osv. – at borgerne, lønmodtagerne, har et sted at gå hen, hvor de kan få afprøvet deres sager. Det er det, der er rejst tvivl om her. Kan borgerne i fremtiden få en uvildig instans til at kigge på deres sager, når man lægger det her sammen med noget andet?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg må ærligt sige, at jeg står noget uforstående over for spørgsmålet, for man kunne få en mistanke om, at spørgeren mener, at Ankestyrelsen ikke er at betragte som en uafhængig instans.

Jeg vil for klarhedens skyld sige, at Ankestyrelsen er landets øverste administrative klageinstans på det velfærdsræssige område og på dele af det beskæftigelsesræssige område. Ankestyrelsen er dermed ikke en styrelse på linje med andre styrelser, og den er ikke underlagt instruktionsbeføjelser fra en minister.

Styrelseschefen, vicedirektøren og ankechefernes ansættelsesområde er alene Ankestyrelsens ansvar. Cheferne er ligesom Ankestyrelsens øvrige ansatte uafhængige af instruktioner vedrørende afgørelsen af den enkelte sag. Afgørelserne træffes af cheferne og af de medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra organisationerne til at sidde i Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Afgørelserne kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Ankestyrelsen har altså en domstolslignende funktion, og ud fra det mener jeg ikke, at der bør være tvivl om, at Ankestyrelsen er absolut lige så uafhængig som Arbejdsmarkedets Ankenævn. Jeg har derfor heller ingen betænkeligheder ved at sammenlægge de to klageinstanser.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:01

Bjarne Laustsen (S):

Det vil sige, at vi i årevis har haft et ankenævn, som er komplet overflødig. Jeg mangler bare begrundelsen for, hvorfor det skal nedlægges. Den har jeg ikke hørt. Jeg har ikke hørt nogen saglig begrundelse for det. Jeg har til gengæld læst i høringssvarene, at der er mange, der mener, at lønmodtagernes retsstilling bliver dårligere, ved at man nedlægger det her ankenævn.

Jeg kan kun finde på én forklaring, og det er, at ministeren har set sig sur på det. Tænk nu, hvis man havde lavet en aftale om dagpenge osv., så var ministeren jo ikke kommet med det her. Vi ved jo alle sammen, at det var, fordi Socialdemokratiet ikke ville være med til at skære i dagpengene og i dagpengeperioden, at vi så skulle straffes på en eller anden måde, og så fandt ministeren i en sen natteime på det her med kommunaliseringen af jobcentrene, og så tog man lige ankenævnet med.

Vil det sige, at hvis man slet ikke havde kommunaliseret jobcentrene, hvad de slet ikke skulle have været nu, for der ligger jo ikke en evaluering eller noget, så var man kommet med et selvstændigt lovforslag om at nedlægge ankenævnet? Det virker meget besynderligt, at man kan finde på at opføre sig sådan. Det her drejer sig efter min opfattelse om lønmodtagernes retsstilling.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:02

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I lyset af, at vi laver et enstrengt beskæftigelsesystem, er det jo også naturligt, at vi ser på klageinstanser, sådan så vi også kan få et enstrengt klagesystem. Det er såmænd hele baggrunden for den øvelse, vi har lavet, at når vi har taget skridt A på det ene område, så tager vi skridt B på det andet område.

Til alle disse insinuationer om, hvad motiverne er, kan jeg bare sige, at de fuldstændig er grebet ud af den blå luft. Det, der er det centrale i den her sag, er, at vi laver et enstrengt system, og at vi også laver en forenkling af klagesystemet. Retsgarantierne for borgerne er nøjagtig lige så sikre i det nye system, som de var i det tidligere system. Det er jurister, der afgør det, ar-